

SULTANAT D'OMAN - Novembre 2011

Manel Broch

El projecte

La proposta final del Gustau és Oman. Hem repassat una llista de destins i posat en una balança els factors que cal qüestionar per prendre la decisió final. El preu del bitllet d'avió, la dificultat de tràmit del visat i el seu cost, les vacunes i la viabilitat degut als conflictes sociopolítics, passant per l'interès per triar una destinació novedosa o retornar a una altra regió d'un país ja visitat. La sageta de la brúixola a giravoltat 360 graus més d'una vegada. El Txad, Camerun, Togo, Nigèria i Iran han estat dins del nostre punt de mira.

Estic aprenent geografia gràcies a les noves propostes dels habituals companys de viatge. La primera pregunta és: ¿Oman? ¿On és aquest país? Haurem de preguntar-ho al senyor Google. El senyor *Google* ens informa sobre la situació del país, dades físiques, geogràfiques, econòmiques, polítiques, de religió i de cultura. Però nosaltres tenim l'hàbit de voltar per un territori sobre una bicicleta que anem impulsant a cop de pedal. ¿Quina informació trobarem a la "xarxa"? Algun que altre "blog". ¿Informació pràctica del "blog"? Poca cosa, però és un punt de partida. Unes quantes fotografies sovint sense peu i un mapa esquemàtic. Ens haurem d'espavilar i anar improvisant, sabent que no som els primers de viatjar amb la bicicleta pel país. No ens vindrà de nou.

El contacte a darrera hora amb Yonatan i Monique de Valladolid va definir el traçat del nostre itinerari.

Per entrar a Oman és necessari un passaport amb vàlidesa mínima de 6 mesos i el visat. El visat es tramita a la frontera i el seu cost és d'uns 10 euros. No hi ha cap vacuna obligatòria i ni tan sols recomanable. Aquests dos fets simplifiquen les gestions i fan definitiva la tria.

Ah! Des de fa un parell d'anys a principi de la temporada ciclista professional s'estan començant a disputar proves com el "Tour de Qatar" i el "Tour d'Oman".

Crònica del viatge

1 • Divendres, 4 de novembre de 2011

BARCELONA - DOHA - MUSCAT

L'episodi de pluges en que estem immersos fa que prenguem la precaució d'embolicar en plàstic les caixes de cartró que són el contenidor de la bicicleta i tot el nostre equipatge.

També com a prevenció sobre un possible caos circulatori surto de casa amb força temps per endavant per anar fins a l'aeroport (T-1). Em porta el Joan Guirao. Hi arribem a les 12.30 h, tres hores abans de l'hora prevista del vol a Doha (Qatar).

- QR 68 BCN-DOH 15.25 – 23.45
- QR-170 DOH-MUS 01.00 – 03.20

Arribem al mostrador de la Qatar Airways i ens pregunten directament: ¿Sou Dos Santos i Broch? És fàcil de deduir ja que som els últims de la cua de facturació. Això ens implica a anar a la fila 44, la penúltima de l'avió. També implica que tenim l'espai dels tres seients centrals pels dos i que anem bastant còmodes ja que l'espai entre seients és generós.

El Sultanat d'Oman és un país localitzat al sud-oest de Àsia, a la costa sud-est de la península Aràbiga. Limita amb els Emirats Àrabs Units al nord-oest, amb Aràbia Saudita a l'oest i amb Iemen al sud-oest. La costa està formada pel mar Àrabi al sud i est, i amb el golf d'Oman al nord-est. Posseeix també dos enclavaments, la península de Musandam, al nord dels Emirats Àrabs Units, i Madhesi, a l'est d'aquest mateix país.

L'extensió és de 212.000 km² i la població d'uns tres milions d'habitants. La capital és Muscat (Masqat) amb més d'un milió i mig d'habitants.

El rial omaní (RO) és la moneda oficial del Sultanat d'Oman. Està dividit en 1.000 baixa la seva equivalència és de 1 rial = 1,93 euros.

El viatge fins a Doha de sis hores i mitja és menys pesat d'allò que sempre s'espera, doncs ens van entretenir amb diversos pisciolabis i begudes. La prolongació fins a Muscat és d'una durada d'hora i mitja.

Arribem a Muscat quan fa quasi dotze hores que hem sortit de Barcelona. Ens trobem amb el primer tràmit: la visa, i la primera sorpresa. Els cost que era de 5RO és de 20RO i el canvi de 1,90 a 2,13.

La cua és llarga i lenta. Quan arribem als equipatges tenim la sorpresa majúscula. El Gustau no troba la motxilla entre els equipatges. No és que s'hagi extraviat, és que només hem facturat les dues caixes, per tant la motxilla s'ha quedat a Barcelona dins del cotxe.

2 • Dissabte, 5 de novembre de 2011

MUSCAT – RUWI – QURIYAT - DAGHMAR

Sortim a l'exterior de l'aeroport. Hi ha una central de contractació. Són 7RO (uns 15 euros) per un trajecte de 40 km fins Muscat. El taxista ens deixa a l'hotel Al Fanar, on ens guardaran les caixes per la tornada. No ens allotgem, ho farem la nit del dia 18.

Iniciem un llarg i pesat pelegrinatge per compondre la situació de manca de material. Anar de compres per una ciutat desconeguda després d'una nit sense haver descansat com és habitual et deixa encara més "tocat". Anem al barri de Ruwi on ens diuen que trobarem cases d'esport. Ens costa déu i ajuda trobar-les i per arrodonir-ho, és clar, no tenen el que necessitem: sac de dormir, culots, etc. Sortim del pas amb allò que trobem i ens traslladem amb un taxi fins a Quriyat. Un trajecte de 80 km per 10RO (21 euros).

Dinem i esperem que el sol aclaparador que ens castiga des de les nou del matí minvi la seva força.

A les cinc anem pedalejant fins a la costa, al poblet de Daghmar. Improvisem el primer bivac sota un cobert dels pescadors amb el seu vist-i-plau. (IMG_1924)

28,00 km	2 h 03 min	14,46 km/h
----------	------------	------------

3 • Diumenge, 6 de novembre de 2011

DAGHMAR - TIWI

Les moltes hores que hem estat descansant i també dormint bastant van posant ordre en el nostre organisme desgavellat per la manca son i del desgast del viatge des de Barcelona a Muscat. (IMG_1923)

Malgrat les contínues anades i vingudes de molts vehicles que conduïen joves del país per fer la seva festa, les molèsties han estat de poca importància. Algun que altre mosquit s'ha afegit a fer la seva tabarra.

Hem de tornar enrere 8 km, ja que la carretera acaba al poble de Daghmar i no segueix a ran de costa com suposàvem. Enllacem amb l'autovia (no hi ha alternativa) que porta fins a Sur. Doble carril en cada sentit, un voral tan ampli com un carril, amb una canal molt gran per recollir l'aigua de la pluja (plou poc, però quan ho fa ho fa amb molta intensitat), tota ella amb enllumenat. No circula quasi cap vehicle, tota per nosaltres. Ens recorda algunes autovies del nostre país. (IMG_1929)

En arribar a Dibab deixem l'autovia per seguir la carretera antiga a ran de costa. Visitem el *Sinkhole* (IMG_1936). És un enfonsament del terreny al fons del qual hi ha un llac al seu voltant s'ha creat una àrea recreativa. Pel camí tres vehicles ens aturem per demanar-nos informació per visitar-ho.

Wadi és el terme àrab que tradicionalment es refereix a una vall. En alguns casos, pot referir-se a una efímera llera que conté l'aigua només en èpoques de fortes pluges o, simplement, una intermitent corrent.

A Bamma ens aturem a menjar una *omelette*. Seguim per la carretera en direcció a Tiwi. L'asfalt s'acaba quan manquen 12 km. Segueix una pista que s'acaba quan manquen 5 km. Hem de tornar a circular per l'autovia. Poc abans de Tiwi (2 km) hi ha el wadi Shad. Deixem les bicicletes a l'entrada i caminem gorja amunt una bona estona sense arribar al seu final, per retornar després fins a les bicicletes. (IMG_1951)

Muntem el segon bivac en un altre cobert de pescadors que hi ha a ran d'un espigó que forma un zona de port de Tiwi.

76,80 km	4 h 45 min	16,49 km/h
----------	------------	------------

4 • Dilluns, 7 de novembre de 2011

TIWI – SUR - RAS EL HADD

Aquesta nit hi ha hagut assaig d'un grup de percussió amb poques aptituds que s'ha situat a prop de l'espigó. Sortim de Tiwi en direcció a Sur. Ens trobem amb el wadi Tiwi just a la sortida del poble. Es pot circular amb vehicle, està pavimentat. Durant els primers sis quilòmetres el trajecte és planer. Després continua per uns pendents descomunals, que hem de pujar a peu.

Una família omaní d'origen indi ens convida a unes *brotxetes*, ja que estan celebrant la festivitat de l'islam. Ens aconsellen de seguir endavant ja que aviat el pendent s'aplana i trobarem llocs per banyar-nos. Ens banyem (amb sabó) i també aprofitem per fer bugada. Hi passem força estona. Quan baixem veiem per tot el wadi molts hindús de festa i en remull en les diverses clotades que forma el riu.

També hi ha molts de vehicles tot terreny amb turistes

Reprenem la ruta en direcció a Sur. Sense un programa massa definit, anem decidint a cada moment. A uns 4 km abans de Qalhat, en veure una agrupació d'habitacles, sortim de l'autovia per veure si podem trobar menjar i beure quelcom. Al poble no hi ha cap botiga ni restaurant. Uns joves que surten de la mesquita (d'això si que n'hi ha) ens diuen que podem beure "Pepsi". Un va a comprar-les (no sabem on). Mentre piquem unes galetes i bevem la "Pepsi", el xicot més gran de la colla ens diu que anem a casa seva a prendre un cafè. Hi anem.

Abans del cafè, però, treuen una safata amb fruita variada i un preparat endolcit (halwa) que fa meravelles per recuperar forces. (IMG_1996) (IMG_2005)

Halwa (jalua) és un dolç famós al país i l'estranger com un símbol de la tradicional hospitalitat local. Que se serveix generalment en les llars d'Oman abans de beure cafè àrab. Els principals ingredients que entren en la composició de halwa són: midó, ous, sucre, aigua, mantega, safrà, cardamom, fruits secs i aigua.

Continuem fins a Sur on cerquem un taxi per anar a veure tortugues a Ras el Jin. Quan hi arribem està complet i sort d'això sinó ens haguessin buidat les butxaques fins al fons, doncs allò que era un lloc de campament ho han convertit en un establiment d'alt nivell econòmic. Anem amb el mateix vehicle fins a Ras el Hadd on muntarem el bivac. Quan l'estem instal·lant ens venen a dir que allò és territori de tortugues i que hem de marxar a una altre indret no gaire llunyà.

66,34 km	4 h 05 min	17,00 km/h
----------	------------	------------

5 • Dimarts, 8 de novembre de 2011

RAS EL HADD - JAALAN BANI BU ALI

Hem dormit al peu d'un far gens bucòlic. Està disposat sobre una torre d'estructura metàl·lica. Observem que als omanís els costa treure el cul del seient del cotxe. S'aturen davant d'un establiment on serveixen menjar o beguda. Fan un cop de clàxon i ràpidament els atenen i ho consumeixen dins del vehicle. (IMG_2012)

Hem decidit continuar seguint per la costa fins Asilah. Desfem part del camí fet ahir en vehicle. Als 4 km deixem a la dreta la carretera a Sur. Seguim tot dret deixant a l'esquerra la cruïlla al Centre de Tortugues Ras el Jin. Continuem per la carretera, molt planera, sense vent que ens permet una velocitat que amb poc esforç recorrem molts quilòmetres. Quan duem 32 km ens aturem a Daffah. Mentre ens mengem l'habitual omelette un xicot ens adverteix que per la tarda s'esperen tempestes i que anem en compte.

Bona part de la ruta d'abans d'agafar el trencall discorre prop del mar. Aprofitant unes rudimentàries àrees de servei al llarg del recorregut (WC de plat i aixetes amb aigua), el Gustau i jo ens hem banyat al mar àrabic.

<http://www.youtube.com/watch?v=GjWLXZ4WdQU>

Seguim fins a As Suwayh parem a beure i reposar. Ens tornen a posar en alerta sobre el canvi temps.

En aquest poble deixem la costa prenent el trencall cap a Jaalan Beni Bu Ali situat a l'interior en territori més àrid i desert. (IMG_2018)

Curiosament en aquest tram marcat com una carretera de segon ordre va més carregada de trànsit que a més van amb l'accelerador a fons. En arribar al ramal principal un panell ens indica que Beni Bu Ali és a 11 km al nord i no a l'encreuament com indica el mapa. Des d'aquí el trànsit es supera en quantitat i velocitat. La cilindrada dels potents vehicles tot terreny que condueixen no els permet anar més a poc a poc.

Fem la primera nit d'hotel a Al Dhabi Tourist Motel a l'entrada de la població

Seguint l'experiència dels viatgers en bicicleta de Valladolid omplim d'aigua a les mesquites, és potable i fresca.

106,48 km	5 h 00 min	21,60 km/h
-----------	------------	------------

6 • Dimecres, 9 de novembre de 2011

JAALAN BANI BU ALI - HAWIYAH

Les pluges anunciades no han arribat. Està el cel cobert de núvols, però de moment no ha caigut ni una gota. Fa vent, lleuger i favorable al sentit de la marxa. En hora i mitja recorrem els 30 km que hi ha fins a El Kamil. Seguim la route 23 cap a Badah on hi ha un hotel, una àrea de descans i una mesquita.

Seguim 14 km a l'est fins a Bidiyah. Prenem el trencall al sud cap a Mintirib i Hawiyah. Trenco la coberta del darrera. En duem de recanvi.

El Sands Wahiba, o Ramlat al-Wahiba, és una regió del desert de Oman. La regió porta el nom de la tribu Wahiba. L'àrea està definida per una frontera de 180 km de nord a sud i 80 km a l'est a oest, amb una superfície de 12.500 km²

L'àrea està ocupada pels beduïns que es congreguen a Al Hawiyah, un oasi prop de la frontera del desert, entre juny i setembre per recollir els dàtils.

A Hawiyah no hi ha hotel ni cap intenció de donar-nos un cop de mà per trobar un racó on estirar el sac de dormir. (IMG_2088)

Voltant pel poble trobem un cobert enfront d'una mesquita que ocupem. Ens ha semblat massa agosarat instal·lar-se en la mesquita (que ens sembla sense ús sense poder-ho demanar a ningú.

El nen que va dir-nos que no podíem dormir a la mesquita (després vam comprovar que era un espai de culte en actiu) va dur a la seva colla perquè veiessin els ciclistes fent bivac. Van donar la tabarra una bona estona.

En tot el dia no hem vist el sol. Tampoc ha plogut. El poc vent que ha fet ens ha ajudat a fer una mitjana força respectable.

106,00 km	5 h 18 min	20,18 km/h
-----------	------------	------------

7 • Dijous, 10 de novembre de 2011
HAWIYAH - AL AFLAJ

Ens llevem abans no surti el sol. Tan se val, tampoc el veurem ja que està núvol. Fem un tomb a peu per les dunes. Desfem el camí fins a la ruta principal a Bidiyah. Com quasi sempre molt de trànsit i ràpid en excés. Ens sembla que ja duem massa dies en aquesta situació que produeix certa intranquil·litat.

En arribar a Al Qabil (km 36) prenem una ruta secundària paral·lela a la principal. Ens han informat que en 10 km l'asfalt s'acaba. Anem en direcció a Al Mudaybi. En realitat anem sobre asfalt uns 20 km. En acabarse el ferm pavimentat la pista va variant de molt rodadora a bastants trams de sorra que permet anar sobre la bicicleta.

Prenem un trencall al sud (km 70) amb 20 km per hora de mitjana, en direcció a Al Aflaj. Terreny molt desert, cap ser vivent a la vista. Només per quatre ocasions un soroll atordidor, com d'un avió, ens avisa que s'acosta un vehicle a tota velocitat. Calculem que arribarem a Al Aflaj en uns 35 km des de la cruïlla. La ruta creua una serralada d'escassa altitud. Anem pujant suaument sense esforç suplementari. El vent ens ajuda i el sol (que no llueix) també.

Als 25 km de marxa, un miratge, una agrupació d'habitatges. La primera persona que veiem en entrar al nucli rural, el Ahmed, ens fa passar dins del recinte de la seva propietat. En un cobert exterior dins del recinte ens convida a una safata de fruita. Quan li demanem si podríem dormir en aquell indret, amb l'expressió de la seva cara no cal que obri la boca per dir: NO.

Continuem, en poca estona el sol es pondrà. Ens creuem amb més vehicles, es nota la proximitat d'una població. Tots ens demanen si necessitem menjar. Els hi responem que estem servits, que cerquem un indret per dormir: Tots ens dirigeixen a l'hotel més proper a Sinaw, a 30 km.

Els aflaj elevats a la categoria de Patrimoni de la Humanitat per la Unesco, l'any 2006, són sistemes d'irrigació en ús en Oman .

Els orígens d'aquest sistema d'irrigació daten probablement del segle VI, hi ha proves arqueològiques que manifesten l'existència de sistemes precursors en l'any 2500 a. C. Aflaj, en llengua àrab significa divisió equitativa de parcel·les i recursos escassos, per assegurar la sostenibilitat. Usant la gravetat, l'aigua és canalitzada des de fonts subterrànies o brolladors per a l'agricultura i els usos domèstics, moltes vegades al llarg de diversos quilòmetres.

Entrem a Al Aflaj que el sol s'ha post, queda poca estona de claror. Mengem al *coffee shop*, on tampoc tenim èxit en el tema de dormir. (IMG_2115)

Resignats ens dirigim a un tancat amb una paret baixa de bloc de formigó. S'atura un vehicle de gran cilindrada. Ens diuen que aquell recinte és el cementiri. Després d'una infinitat de trucades de telèfon en duen fins a un tancat on ens deixen mantes, un retràctil de dotze botelles d'aigua i ens diuen bona nit. Els núvols s'han anat esqueixant i llueix la lluna plena. La nit acabarà amb el cel seré. Esperem que hagi acabat l'amenaça de pluja. (IMG_2018)

106,32 km	6 h 15 min	17,29 km/h
-----------	------------	------------

8 • Divendres, 11 de novembre de 2011
AL AFLAJ – AL MUKHTARA

És una rutina, fent bivac és ineludible aixecar-se amb el sol. Des de Al Aflaj anem cap al sud per carretera asfaltada fins la cruïlla a Barzaman. Està orientada a l'oest, no està asfaltada i el ferm és per a tots els gustos. Trams relativament en bon estat que es fan ràpids i amb suavitat, trams amb sorra que just ens permet mantenir-nos en equilibri sobre la màquina i trams amb la pitjor de les versions: ondulacions del terreny perpendiculars a la marxa en els que cal anar lents i tot i així resulten molt pesats. A Barzaman (km 30) mengem entrepà i prenem de nou ruta asfaltada en direcció nord fins a Sinaw (km 54). Hi ha hotel i mercat però només prenem líquid ensucrat (Mirinda 2,25 l) i ens proveïm de queviures pel sopar. Cal suar-la, ja que si la deixem dins del cos no pot ser gens bo. Volem arribar, almenys, fins a Al Mukhtara per una pista alternativa però no existeix o no la sabem trobar. (IMG_2132)

La població (km 70) està conformada per una bona quantitat de cases d'alt nivell adquisitiu disperses en una gran planúria. Parem a menjar en un *coffee shop*. Allà ens diuen que podrem dormir a la mesquita, però la realitat és que això no és possible, és un espai dedicat a la pregària. Sembla que tot el terme no hi ha

un racó on situar el sac. Després de força estona deliberant decidim seguir endavant amb la intenció d'aturar-nos poc abans no es pongui el sol (17.00 h). Ho fem en un ramal secundari del wadi per quedar protegits en cas bufi el vent (coordenades 22° 43' n / 57° 55' E). La temperatura és molt agradable. Avui el sol no ha fet estralls. (IMG_2140) (IMG_2154)

95,14 km	5 h 28 min	17,61 km/h
----------	------------	------------

9 • Dissabte, 12 de novembre de 2011

AL MUKHTARA - NIZWA

Al capvespre el cel es va anar tapant. A la nit totalment seré. No ens ha plogut. Hagués estat un desastre per la manca d'una tenda que no hem volgut carregar.

Seguim la pista endavant. Suposàvem que ahir vam recórrer la meitat dels 20 km de pista però per sorpresa nostra en 4 km trepitgem de nou l'asfalt. Constantment ens apareixen carreteres on no devien estar. Les infraestructures del país creixen dia a dia. Poc trànsit en aquesta carretera.

Després de recórrer 6 km entronquem en una altra carretera amb força trànsit (aquesta és la del mapa). Mentre estem a la recerca de la carretera que ens dugui fins a Nizwa sense passar per Izki un home ens convida a cafè a casa seva. Els omanís són tan ràpids i amables en convidar-te a una queixalada com gens disposats a cedir un espai per estirar el sac de dormir. Magranes, dàtils, cafè i l'aigua fresca que mai trobem a faltar en aquest país.

La carretera fins a Nizwa és més estreta que les que hem transitat fins ara i la manca de voral la fa molt perillosa. Quan encara manquen 15 km per a *City Center* ja hi ha establiments que pertanyen a la ciutat, com un estadi esportiu.

Nizwa és una ciutat i oasis del centre d'Oman, antiga capital del imamat d'Oman. La gran mesquita local a Nizwat al-Sufala era el lloc de proclamació tradicional dels imams

Ens instal·lem en el *Majan Guest House* per consell d'un xicot del Ministeri de Turisme on hem anat a informar-nos. Dinem a la *Guest House* i anem a visitar el castell i fort acabat de restaurar. Llegim en un diari local que han caigut forts aiguats a la zona de Bani Bu Ali, o sia que per fi han arribat les tempestes encara que no ens hagin afectat. (IMG_2177)

66,00 km	3 h 23 min	19,77 km/h
----------	------------	------------

10 • Diumenge, 13 de novembre de 2011

NIZWA - WADI GHUT

Avui per primera vegada esmorzem, és a dir, mengem abans de recórrer 20 o 30 km. Ho fem a la

Guest House, està inclòs en el preu de l'habitació de 30RO.

Iniciem la marxa cap a Nizwa City Center (a 6 km). A 10 km visitem el Falaj Daris. Un canal de reg de llarga tradició dins del país. (IMG_2188)

Reprenem la ruta, amb molt de tràfec de vehicles direcció a la muntanya abandonant les planes que hem recorregut fins ara. Anem fins a cruïlla que es bifurca entre Bahla i Al Hamra. Prenem sentit nord cap Al Hamra. Ens aturem a Bilat Sayt a la recerca d'unes imatges que surten a la guia. No les trobem. Sembla que hi ha un altre poble amb aquest mateix nom darrere les muntanyes.

Continuem fins arribar a la propera Al Hamra. Ens proveïm d'aigua a la mesquita i de queviures al "super". L'aigua fresca de les mesquites i d'altres establiments és proverbial. Abans de fer-se fosc muntem bivac al wadi Ghat, vora de la llera. Avui no ens ha convidat ningú (IMG_2209)

78,58 km	4 h 40 min	17,12 km/h
----------	------------	------------

11 • Dilluns, 14 de novembre de 2011

WADI GHUT - JABAL AKHAR - AL HAMRA

Comencem la jornada fent una exploració a peu de l'engorjat a la boca del qual hem fet bivac. Hi ha cartells indicadors per anar a dos pobles. El primer El Hajir a 2 km; el segon An Nakhur a 7 km. Intentem seguir amb la bicicleta la pista que discorre per la llera del wadi però només podem assolir el primer poble, encara habitat. El segon està abandonat. Després a la força s'ha de fer a peu. Hi ha assenyalats varis trekkings per la zona.

L'indret és el més espectacular que hem vist fins ara a Oman. El palmerar i els cultius són regats per un sistema de canals que encara es manté actiu. El riu (wadi) amb aigua d'allò més clara. Tot emmarcat per unes parets de roca compacta que faria les delícies de l'escalador més exigent que s'enlairen fins l'altiplà superior situat a 1000 m per sobre la llera. No arribem fins al segon poble i retornem fins on hem deixat les bicicletes. (IMG_2225) (IMG_2226)

Seguim la carretera que condueix a la part superior del "Gran Canyon". Els primers quilòmetres els pendents són suaus, però quan encara manquen 15 km el pendent esdevé descomunal. Tot i estar asfaltat ens exigeix anar fent amplies ziga-zagues per tal de disminuir el pendent tant extraordinari. Al km 23 dels 35 que té la ruta ens aturem i prenem un transport a motor mecànic. Des de dalt contemplem en profunditat el grandios barranc que fa unes hores remuntàvem en la seva part inicial. Molt a prop tenim la cota més alta d'Oman i per extensió de tota la península aràbiga de 3009 m. (IMG_2236)

Entre les diverses opcions que tenim per seguir el nostre itinerari particular prenem la decisió de tornar fins a Al Hamra.

Dinem i després muntem el bivac en el wadi a prop de la població. Per avui ja n'hem tingut prou. Pocs quilòmetres amb molt d'esforç. Si el pujar és fatigant,

el baixar exigeix posar el màxim d'atenció ja que si es deixa agafar velocitat a la bicicleta s'ha de tenir garanties de poder-la controlar i aturar.

48,53 km	3 h 23 min	14,79 km/h
----------	------------	------------

12 • Dimarts, 15 de novembre de 2011

AL HAMRA – COLL - EL HAAT

La cosa que més em molesta del país són les mosques i mosquits que sembla que tinguin com a única fita en la seva vida “donar-nos” la nit. Aquesta nit ha estat la pitjor, agreujada per la calor. De ben segur que una tenda ens hagués estalviat aquestes molèsties.

Cada dia que passa tenim una nova sorpresa que supera, si cap, l'anterior. Avui, abans de fer qualsevol altra cosa, com podria ser esmorzar, i després pedalejar i pedalejar per superar el coll de 2000 m que ens permet el pas al vessant nord de la carena de muntanyes, pugem a Misfat Al Abriyeen. El lloc és sensacional, el primer poble amb una certa antiguitat que veiem, força ben conservat, situat en un palmerar disposat en feixes. Ha merescut la pena els quasi 400 m de desnivell com aperitiu que haurem d'afegir al plat fort del dia. (IMG_2262)

Jebel Shams (muntanya del sol) és una muntanya situada al nord-est de Oman al nord de la ciutat de Al Hamra. És la muntanya més alta del país.
--

La pujada al coll és d'una longitud d'uns 20 km, sempre per asfalt. El primer terç és molt pendent, després podríem dir que es suavitza. Quan sembla que ets dalt de tot una segona collada a la mateixa cota et fa recórrer 3 km més. La vista des de dalt del coll és sublim. (IMG_2280)

El descens està sense asfaltar. El pendent és impressionant, com també ho és l'espectacle que s'ofereix davant nostre amb un reguitzell de muntanyes molt feréstegues. En els primers 7 km es baixa uns 1000 metres de desnivell fins arribar al poble de El Haat. (IMG_2287) (IMG_2289)

Per primera vegada hem quasi exhaurit l'aigua (jo en duia 5 litres). Ens tornem a proveir a El Haat i anem a la recerca del bivac. El muntem en un indret molt acollidor a l'exterior d'una agrupació de cases rurals.

54,01 km	5 h 44 min	9,62 km/h
----------	------------	-----------

13 • Dimecres, 16 de novembre de 2011

AL HAAT – BILAT SEET – AR RUSTAQ

Aparquem les bicicletes al mateix poble on hem dormit. Ens proposem anar a peu a Bilat Seet (poble que vam confondre a un altre al vessant sud) que segons la guia és una caminada de trenta minuts per un engorjat. Al poble ens informen que és l'entrada del barranc que hi ha allà mateix. Ens hi apropem. Ho veiem infranquejable. Anem a la recerca d'una

entrada factible, però el conductor d'un vehicle ens confirma que el pas és per on ho veiem impossible.

Ens hi acostem i trobem una graonada rústica que s'enfila a la boca de l'estret que està enlairat i que a més aboca una bona quantitat d'aigua. (IMG_2305)

Una vegada al nivell de l'aigua (abans de caure en cascada) ens endinsem per la gorja. Una nova sorpresa. Sembla que no pugui ser que hi hagi una ruta. Observem que hi ha diverses vies d'escala equipades a les parets de la gorja. També veiem com el camí es submergeix en gorgs d'aigua cristal·lina. Nosaltres seguim avançant. Primer ens mullem els peus, després en un altre basal fins als genolls i en el darrer es mulla fins la badana del culot i tot el que aquesta protegeix quan es seu sobre la bicicleta.

La gorja és tan curta com diu la guia. A la seva sortida hi ha un poble i un entorn que no ens esperàvem fos tan encisador. (IMG_2313)

Tornem pel mateix camí a recuperar les bicicletes. Estimem que fins a la carretera asfaltada poden haver una vintena de quilòmetres que per força han de ser de baixada ja que estem a 900 m sobre el nivell del mar. Error de càlcul.

Sorpresa darrera sorpresa, o millor dit, wadi darrera wadi, que per salvar-los la ruta segueix un traçat ple de pendents esfereïdors, tant per pujar-los com per baixar-los. Alguns pendents els hem de pujar empenyent la bicicleta. Ara veiem que va ser tot un encert aturar-nos en el llogarret on hem passat la nit, si haguéssim volgut continuar ens hauríem trobat en tot un compromís i sense un indret mínimament còmode pel bivac.

La ruta es fa llarga i contempla tot un catàleg de tipus de pista: pendent fort amunt, pendent fort avall, pedregosa, amb molta pols, amb còdols al creuar els llits dels molts wadi, que a més també duen la seva quantitat d'aigua clara. Duem els peus en permanent remull al creuar els wadi i la resta del cos amarat de suor. (IMG_2340)

Arribem a un indret on estan fent obres de molta importància per canalitzar el wadi i a la vegada construir una carretera. En aquest tram trobem una petita mesquita que disposa d'aigua per rentar-se abans de les oracions i màquina d'aigua fresca. En fem ús de totes dues.

Finalment trobem la carretera de Muscat a Rustaq (km 30). Molt transitada i perillosa al no disposar de voral. Avui ens toca dinar i després fent un excés anem a Al Shomokh Guest House (25RO l'habitació). De tant en tant, quan tenim l'oportunitat, ens concedim un merescut descans i una bona rentada. (IMG_2336)

Rentem les bicicletes, algunes peces de roba que ho demanen amb urgència i després nosaltres mateixos passem per la dutxa. La nit passada no vam tenir mosques i pocs mosquits (ignorem el motiu). Aquesta nit tampoc en tindrem.

46,85 km	3 h 28 min	14,17 km/h
----------	------------	------------

14 • Dijous, 17 de novembre de 2011

AR RUSTAQ – RAS SAWADI

Deixem Rustaq enrere en direcció al nord allunyant-nos de les muntanyes tot anant a buscar la costa. La carretera deu ser antiga, ja que no disposa de voral. El trànsit de l'àrea d'influència de la ciutat és intens i ràpid. No fa vent, però el sentim degut a la rapidesa amb que anem cap a Al Hazam. Volem visitar el fort i encara que no tenim presa també volem estar el menys temps possible immersos en aquesta loteria que és estar dins d'aquesta bogeria de vehicles a tota velocitat.

El fort està tancat per obres. Al Hazam està format (com molts altres nuclis habitats) d'una immensa superfície de parcel·les que acullen una mansió, sense signes de vida, ni de botigues, ni restaurants per poder comprar o menjar alguna cosa.

Continuem direcció oest cap a Al Hoqain per una carretera sense tràfic. A l'encreuament on el mapa indica el poble (aquest està 7 km al sud), només hi ha una gasolinera. Ens hi arribem per trobar una mica d'ombra i menjar d'allò que duem. El gasoliner ens convida a te. De fet ho fa amb tots els clients (encara que nosaltres no ho som de clients). Per cert, la gasolina es paga a 0,125 RO per litre, és a dir 0,25 euros el litre. (IMG_2370)

L'itinerari que ara continua al nord tampoc presenta signes de vida fins que ens apropem a As Suwayq ja a la costa, on observem que predominen els individus de raça negra. En un tram del recorregut proper a la ciutat hem vist (i olorat) un seguit de cadàvers de bestiar que s'estan corrompent al voral de la carretera. (IMG_2371)

Fins aquí ens hem desplaçat a molta velocitat, de fet amb el mateix temps (dues hores i mitja) que ahir vam recórrer 24 km, avui n'hem fet 60. Des d'ara això canviarà, a ran de la línia de costa està molt habitada i ocupada per innumbrables obres de noves carreteres i algun que altre port. Ens emboliquem per la xarxa de carreteres que van cap a Al Masanaah fins que hem de creuar tram enfangat que embruta força la mecànica de les bicicletes. En una gasolinera on hi ha un rentatge de cotxes ens les deixen netes i polides amb un equip d'alta pressió.

Mentre anem a tota marxa cap a la platja on pretenem fer bivac ens topem amb un espectacle molt popular al país: una baralla de braus. Això fa que arribi abans l'ocàs del sol que nosaltres a la platja, on arribarem de fosc. (IMG_2383) (IMG_2386)

117,90 km	5 h 44 min	20,93 km/h
-----------	------------	------------

15 • Divendres, 18 de novembre de 2011

RAS SAWADI – BARKA - MUSCAT

La platja està més bruta que la de Barcelona després d'una berbena de Sant Joan, així com també ho estan les rodalies de les zones habitades.

La sortida del sol marca l'hora d'aixecar-se. A les sis és clar. El dia té la mateixa durada que la nit en aquesta època. Suposem que avui serà un dia de relatiu descans per ser el darrer que pedalegem. Hauríem de retornar fins a la cruïlla (7 km) amb l'autovia i allà agafar un transport que ens dugui fins a Muscat.

Ens prenem el dia amb calma. ¿Potser per mimetisme amb el mar que tenim davant? Prenem un bany de sol i d'aigua de mar en un tram de la platja encara solitària. Més enllà, direcció a Muscat hi ha una corrua de barques de pescadors. (IMG_2393) (IMG_2394)

Fem un passeig amb bicicleta per la platja de sorra humida i dura que deixa la marea baixa fins a trobar l'obstacle del Resort dels que tenen prou diners que tenir una platja acotada. Hem pogut recórrer 4 km. Tornem enrere pel mateix camí fins que veiem terreny amb prou fermesa per circular-hi sobre la bicicleta. (IMG_2400)

Esmorzem i anem fins a trobar la cruïlla on trobar transport. L'autovia disposa en un lateral d'una via de doble sentit de circulació que ens permet anar avançant direcció a Muscat sense enurts del trànsit. Arribem fins a Barka, on el trànsit es va intensificant. Comprovem que l'aeroport on en principi ens dirigíem per agafar un vehicle encara és lluny (40 km) i Muscat encara molt més lluny (80 km). Ens aturem a prendre un refresc on aprofitem per anar preguntant i estant a l'aguait fins que merament per sort aconseguim un mini bus de 25 places per nosaltres sols per 10RO. És migdia. S'acaba el pedalejar. Hem cobert 1030 km. Ara ens queda l'espera del transport aeri per tornar a casa.

33,63 km	1 h 49 min	18,79 km/h
----------	------------	------------

16 • Dissabte, 19 de novembre de 2011

MUSCAT

A primera hora del mati anem a visitar el mercat de peix que queda just davant de l'hotel Al Fanar on estem hostejats. Molt concorregut i d'un nivell d'higiene molt acceptable. (IMG_2428)

Al preguntar a l'hotel com anar a Old Muscat el dispenser de l'habitació 209 s'ofereix a dur-nos amb el seu vehicle.

Al contrari d'allò que esperàvem trobar, Old Muscat no té res de vell, com quasi tot en aquest país és nou, acabat d'estrenar. Old Muscat és la concentració de palaus i òrgans de govern del país. Una zona

d'edificis de luxe i tot l'entorn d'una pulcritud que no és pot fer extensiva a la resta del territori. (IMG_2436)
La zona és molt solitària. Encara que ens dóna la impressió que hauria d'estar farcida de grans mesures de seguretat (no vull dir que no hi siguin, almenys no ho aparenta). Bellugant-nos per la zona arribem fins a topar-nos amb soldats que, aquests si posen límit als indrets accessibles i de seguretat, però no a la prohibició de fer fotos.

Tornem a peu fins a la zona comercial de Muthrat, on dinem. Les hores d'espera van passant lentament. Arribada l'hora d'anar cap a l'aeroport preveiem que traslladar les dues voluminoses caixes que conformen el nostre equipatge serà origen de problemes, doncs no veiem taxis amb capacitat per fer-ho. Preguntem a l'hotel i el conserge va cap a un *coffee shop* proper on hi ha taxistes. Venen a veure l'especial equipatge i comencen a la recerca de solucions. Anar amb dos taxis tampoc soluciona res, ja que no podrà dur cadascun una caixa. Ens tranquil·litzen dient que tinguem paciència que hi trobaran solució. Així és, es presenta un furgó de 12 places que ens durà a l'aeroport. Només es suscita un petit regateig entre els 7RO que marca la tarifa oficial, els 10RO que demana i els 9RO que acabem pagant.

A la facturació una discrepància amb el pes que permet el bitllet i cap incidència amb l'equipatge de cabina tot i dur un cert volum de producte susceptible de ser rebutjat: la halwa.

- QR-169 MUS-DOH 23.30 – 23.59

17 • Diumenge, 20 de novembre de 2011
MUSCAT – DOHA - BARCELONA

Aterrem a Doha uns minuts després de mitjanit. Ens espera una llarga nit fins que s'enlairi el vol 169 amb destinació a BCN.

A la terminal de “*transfer*” aviat veiem un rètol que assenyala “*quiet room*”. Es tracta d'un parell de recintes de tres parets opaques i la quarta vidrada per la qual s'accedeix. A l'interior comptem que hi ha 24 butaques per facilitar el descans dels passatgers amb correspondència de vol de llarga durada. Els seients estan ocupats. També hi ha persones pel terra amb sac de dormir o mantes. Hi ha una certa penombra i regna el silenci. Una pantalla informa dels vols.

Hi ha passatgers que, arribada l'hora, abandonen la butaca. Aleshores algun dels viatgers que dormita pel terra, creient que ha arribat el seu moment d'estar a la glòria ocupa el seient buit. Però s'equivoca, ja que les butaques deuen estar dissenyades per no deixar conciliar el son (¿per no perdre el vol?), tot i això hi ha bastants viatgers que, vençuts per la fatiga, ho aconsegueixen.

- QR- 67 DOH-BCN 08.10 – 13.35

El nostre vol surt amb quasi una hora de retard quan el sol fa estona que llueix i ja escalfa força. Tot i això arribem a BCN amb puntualitat. Les caixes apareixen per la cinta 14E d'equipatges especials abans que qualsevol altra maleta dels passatgers del vol de la Qatar Airways.

M'espera el Manel Martí que ha tingut la gentilesa de portar-me en cotxe fins a casa.

Resumint

A estat un país nou i una experiència engrescadora i positiva, malgrat anar una mica justos de recursos al deixar-nos part de l'equipatge sense facturar.

Voldria començar per destacar els punts negatius del viatge. Per mi han estat dos: Primer el trànsit en determinades vies de circulació i els insectes. El primer no el podem corregir i el segon s'hauria millorat força amb una simple tenda que fes de frontera entre mosques i mosquits i la nostra pell. Caldria afegir un tercer un punt negatiu la manca d'establiments d'allotjament que són pocs i relativament cars.

És molt llarga la llista que es pot elaborar de punts favorables entre els que cal destacar el paisatge en general, la costa, el desert i les muntanyes; l'espectacular geologia que ha generat els engorjats, els rius amb aigua, les rambles (wadi) i l'aigua que brolla per molt indrets inesperats. La gent és molt amable i acollidora fins a un cert límit. El menjar bastant econòmic.

Informació complementària

Llibres: Àrabs del mar, de Jordi Esteva
Blog: yonique-news

Sobre les cròniques d'altres viatges:

www.tempsvila.net
www.cebadalona.org